

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 40

3. Odriekanie 10 Božích prikázaní:

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní: Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. Zamyslenie nad Božím slovom (1Pt 4, 12-16)

S úctou si vypočujme slová Písma, ktoré sú zapísané v 1. liste Petra 4, 12-16:

„Milovaní, nedivte sa ohňu (súženiu), ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podieľate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy. Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás. Len nech nikto z vás netrpí ako vrah, zloděj, zločinec alebo všetečník; keď však (trpí) ako kresťan, nech sa nehanbí za to, ale nech oslavuje Boha týmto menom.“

Milí bratia a sestry!

Stará latinská múdrosť hovorí: „Per aspera ad astra“ čo v preklade znamená „Cez ťažkosti k hviezdám“. Voľne preloženú túto múdrosť poznáme ako „Trnistou cestou k hviezdám“. Vyjadruje životné poznanie, že cesta k cieľu nebýva ľahká, že práve naopak, cez mnohé odriekania, skúšky, námahu a boje vedie cesta k víťazstvu. Kým starí Rimania pod ním mysleli hlavne svoje víťazstvá v bojoch, my dnes s rovnakým poznaním pristupujeme k našim životným bojom – bojom s ťažkosťami, ktoré nám život prináša. Niekedy je ich obzvlášť veľa, niekedy sa zdajú byť až neprekonatelné. No predsa nám táto stará múdrosť hovorí, že len cez ťažkosti je možné prísť k hviezdám, k úspechu, k cieľu.

V podobnom duchu hovorí aj nedeľa po Novom roku. Jej téma znie: „Cez ťažkosti k radosti“ a hoci tu primárne nejde o víťazstvá v životných bojoch, podstata je rovnaká. Cieľom pre kresťana je večný život. To je tá meta, ten vytúžený cieľ, ktorý máme všetci pred očami, no ku ktorému nevedie ľahká cesta. Aj táto cesta – cesta k večnosti je posiatá ťažkosťami a trnmi. Vedel by o tom rozprávať aj sám Pán Ježiš, ktorého narodenie sme si len pred pár dňami pripomínali. Len sa pozrime na Jeho život, aby sme videli trne na Jeho ceste k víťazstvu na Golgote.

Už samotné narodenie Spasiteľa bolo sprevádzané ťažkosťami. Spomeňme si len na okolnosti, za ktorých ostala Mária tehotná. Realita určite nebola taká romantická, ako vyznieva zo svedectiev Písma. Správa o tom, že sa Márii narodí dieťa vyvolala určite veľký rozruch a pre samotnú Máriu ale aj Jozefa znamenala veľa nepríjemností, hlavne ak títo dvaja ešte neboli celkom zosobášení. Spomeňme si potom na strastiplnú cestu do Betlehema a ťažkosti spojené s hľadaním nocľahu. Tu však starosti nekončia. Spomeňme na Herodesa, ktorý, hľadajúc narodeného Kráľa, vraždí deti po celom okolí a spomeňme na Ježiša, ktorý pred týmto Herodesom už ako dieťa uteká do Egypta. Hľa, koľko ťažkostí. A to je Jeho životná cesta len na začiatku. Keď sa Pán Ježiš vynára pred našimi očami už ako dospelý muž, neprichádza k nám z kompletnej rodiny. O Jozefovi už nielo v evanjeliách ani zmienky, práve naopak, pri Jeho vystúpení v Nazarete Ho označujú za „tesára – syna Márie“. Pravdepodobne teda cesta Pána Ježiša ani v mladosti nebola úplne ľahká a ťažkosti začali, keď verejne vystúpil a oznámil, že prišiel od Otca, aby spasil tých, čo by inak zahynuli. Vieme, kam Ho to doviedlo – na golgotský kríž. Áno, malo to tak byť, bol to cieľ, ktorý Mu vopred určil nebeský Otec, no k tomuto cieľu viedla kľukatá a ťažká cesta mnohých malých, každodenných utrpení, ktoré Pán Ježiš úspešne vybojoval pre nás.

Prečo táto téma stojí pred nami v prvé dni roka? Prečo nehovoríme radšej o nádeji, očakávaniach a optimizme, že nový rok prinesie dobré veci? Pretože aj keď si to my veľmi prajeme, nemusí to tak vôbec byť. Problémy a ťažkosti patria aj do nášho života o to viac, že k tým bežným ťažkostiam sa pridáva aj utrpenie pre meno Pána Ježiša Krista, či vieru v Neho. Aj keď my dnes neprežívame fyzické prenasledovanie pre Ježišovo

meno, predsa nám život prináša mnoho situácií, kedy nás to, že sme kresťania, nejakým spôsobom vymedzuje voči ostatným, znemožňuje nám to konať tak, ako by konali iní, ba dokonca sa dostávame do rozporu s praktikami iných ľudí a už to samo o sebe nám môže prinášať nepríjemné alebo aj ťažké situácie. Nehovoriac o tom, že aj dnes, v modernom a civilizovanom svete sa nájde mnoho takých ľudí, ktorí nás pre našu vieru budú odsudzovať, zosmiešňovať alebo nás označia za staromódnych. To všetko je realita života a je spojená s prijatím Pána Ježiša Krista. Preto ak pred pár dňami znela evanjeliová správa o Jeho narodení a výzva, aby sme Ho prijali ako Pána a Spasiteľa, hneď prichádza aj varovanie, že život s Ním nebude jednoduchý. Dôležité je si však uvedomiť, že nie trnité ťažkosti, ale hviezdny cieľ je to podstatné, na čo sa nám treba upriamiť. Ak by život s Kristom prinášal iba ťažkosti, kto by Ho chcel nasledovať? Ťažkosti sú však iba trňami na ceste, ktorá vedie k hviezdam – k večnosti – k spáse, kam je možné prísť iba s Ježišom. A to je dôležité.

Tak o tom hovorí aj apoštol Peter. Ba ide ešte ďalej. Podľa neho sa máme radovať, ak nás postretnú ťažkosti, spojené s našou vierou a menom Pána Ježiša Krista. Na tých, ktorí trpia pre Ježiša Krista, totiž spočíva Duch Boží. Utrpenia pre vieru pritom nie sú ničím výnimočným. Apoštol nás uistuje, že sa im nemáme ani diviť, ani sa im vyhýbať. Sú proste tu a ako sám hovorí na inom mieste, sú údelom kresťanov po celom svete. Dôležité je si uvedomiť, že našimi utrpeniami sa podieľame na utrpeniach Pána Ježiša Krista. My sme sa krstom stali jedno s Ním a ak trpíme, trpíme spolu s Ním. Jeho utrpenia a naše utrpenia sú vzácné a tajomne spojené. No rovnaké to je aj so slávou a večným životom. Tak ako On je vzkriesený a žije večne, aj my budeme vzkriesení a budeme žiť večne. Kto teda s Kristom trpí a umiera, s Ním bude aj žiť.

Apoštol Peter nás týmto poznaním teda vedie a povzbudzuje k radosti. Ak hovorí o utrpeniach, nerobí to ani sentimentálne ani pohoršene. Robí to s radosťou. Veď kto trpí - a obzvlášť ak trpí pre Krista – je požehnaný, spočíva na ňom Duch Boží a dostane sa mu večnej slávy a života v nebesiach. To je dôvod k radosti. Preto podľa jeho slov: „keď niekto trpí ako kresťan, nech oslavuje Boha“.

Hoci nevieme, čo nám nový rok prinesie, vykročíme doň s optimizmom a radosťou. Uvedomujeme si, že Pán Ježiš je s nami a aj keby nás postretlo nejaké utrpenie, budeme trpieť pre Neho a spolu s Ním a ak Ho neopustíme, privedie nás k hviezdnej radosti v nebesiach. Amen.

Pomodlime sa: Drahý Pane a Spasiteľu náš, Ježiši Kriste, vstupujeme do nového roka a nevieme, čo nás v ňom čaká. Je to neznáma cesta, plná nepoznaných zákrut a ťažkých rázcestí. Ty si však s nami, preto kráčame smelo. Vieme, že nás postretne aj nejedna ťažkosť, no ani to nám neuberá sily, pretože vieme, že aj Ty si mnoho trpel na svojej ceste života a predsa si ostal verný svojmu Otcovi a prišiel až do cieľa, vďaka ktorému my smieme večne žiť. Prosíme Ťa, pomáhaj nám svojím Svätým Duchom, aby sme Ti na tejto ceste ostali verní, nikdy sa Ti nestratili z dohľadu a aby sme tak pod Tvojím vedením prišli až do cieľa v Tvojom svätom kráľovstve. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu:

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Viera všeobecná kresťanská*

Napokon spoločne vyznajme vieru v trojjediného Boha slovami Apoštolského vyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho...

6. *Pieseň ES 62*

7. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie:

Milosť Božia nech je so všetkými vami! Amen.